

FID: Federació Internacional de Documentació

Història

La FID va néixer l'any 1895, amb el nom d'Institut Internacional de Bibliografia (IIB), per la iniciativa de dos juristes, Henri La Fontaine (1854-1943) i Paul Otlet (1868-1944), que s'havien conegut l'any 1892 amb motiu de la Conferència Internacional de Bibliografia celebrada a Brussel·les del 2 al 4 de setembre de 1895.

Els seus objectius eren publicar un catàleg bibliogràfic mundial i estudiar totes les matèries relacionades amb la bibliografia. Els interessava el desenvolupament de la Classificació Decimal Universal, ja que el catàleg s'havia de fer segons aquesta classificació. L'IIB tenia la seu a la Biblioteca Nacional de Brussel·les.

Després del parèntesi de la Primera Guerra Mundial, que va paraitzar-ne les activitats bibliogràfiques, el 1931 l'Institut es va traslladar a la Haia. Aquell mateix any va canviar el nom pel d'Institut Internacional de Documentació (IID). Aquest canvi tenia certes connotacions, com la modificació de les prioritats de treball. És a dir, es va passar del treball purament bibliogràfic al desenvolupament de noves

tècniques que, per primera vegada, sortiren de l'àmbit de les tècniques biblioteconòmiques, com, per exemple, la reprografia. Això va fer que l'ALA (American Library Association), que sempre s'havia mantingut a distància, s'hi acostés, i l'any 1939 es va convertir en membre associat de la FID. L'any 1938, l'IID havia tornat a canviar el nom, ja definitivament, pel de Federació Internacional de Documentació (FID). Però la política internacional, la Segona Guerra Mundial, no va permetre que els programes de la recent inaugurada FID es portessin a terme, i no es van poder realitzar fins un any després, un cop acabada la invasió dels Països Baixos.

La FID començava a preocupar-se per la documentació. Una de les seves tasques principals, i que encara ho és actualment, era l'actualització de la CDU, com ho exigia una classificació d'abast mundial. A partir del 1957 es van crear comitès perquè s'ocupessin dels diferents aspectes de la documentació. Un d'aquests comitès, el FID / CC, es va encarregar d'actualitzar la CDU. Aquests comitès encara són actualment l'estructura de la FID.

Però fins a l'any 1950 la FID no va ser declarada organisme mundial no governamental. Fins aleshores només els països europeus n'eren membres. Però a partir d'aquest any s'hi van associar països com Indonèsia, el Japó, l'Índia, el Brasil, Turquia, la Unió Soviètica, Israel, Mèxic, etc.

A mitjan segle, l'estricta organització de la ciència dividida en disciplines va ser substituïda per noves formes interdisciplinàries, les quals, amb una organització, una terminologia, sistemes de classificació i molts altres elements, van provocar una cooperació estreta entre les diverses ciències.

Paral·lelament, el desenvolupament científic i industrial avançava constantment. Hi havia una gran demanda de bons especialistes. Creixien els lligams internacionals. Cada vegada més països utilitzaven la informació. Un dels greus problemes que es plantejava era la repetició del treball als diversos llocs, cosa que implicava una pèrdua de temps i de diners. Els tècnics van començar, doncs, a parlar de l'ordinador com a solució d'aquests problemes, però sense saber gaire com aplicar-ho.

L'any 1958, a la Conferència Internacional de la Informació

Científica, es va veure que no hi havia cap organització que coordinés els esforços, els intercanvis i les experiències dels professionals, i que donés unes pautes per a la recerca de la informació. La FID va assumir aquestes responsabilitats.

El 1959 es va celebrar una reunió a Varsòvia, on el funcionament de la FID va ser criticat pels països socialistes. Aquests països demanaven que es fessin una sèrie de tasques, com la traducció, el tractament de les publicacions primàries, l'estandardització de la documentació. Però la FID no era capaç de dur-les a terme.

Llavors, es van elaborar no tant unes normatives com una sèrie de feines que cada país podia fer per millorar les activitats internacionals. En aquest moment la FID es va plantejar quines tasques corresponien a la documentació per delimitar les activitats que havia de fer.

A partir del 1970 es va fer un nou replantejament de les funcions de la FID. Es va fer un balanç de les èpoques anteriors per establir definitivament els objectius i els programes de la Federació. Aquest

replantejament va definir les tasques següents:

- 1) incrementar els esforços per a la documentació,
- 2) resoldre la problemàtica lingüística entre els països,
- 3) elaborar sistemes nous d'emmagatzematge, de recuperació i de difusió de la informació,
- 4) proporcionar sistemes regionals, nacionals i internacionals,
- 5) crear xarxes documentals dels diferents camps del saber.

A la vegada, aquestes tasques es van dividir en:

- tasques científiques i metodològiques
- tasques d'aplicació.

Objectius i programa

Els objectius i el programa de la FID són promoure, a través de la cooperació internacional, estudis i recerques, i també l'organització i la pràctica de la documentació en tots els camps: la ciència, la tecnologia, les ciències socials i les humanitats.

La FID proporciona l'oportunitat d'intercanviar idees i experiències i la possibilitat de coordinar els esforços d'organitzacions i particulars dedicats a la documentació a nivell

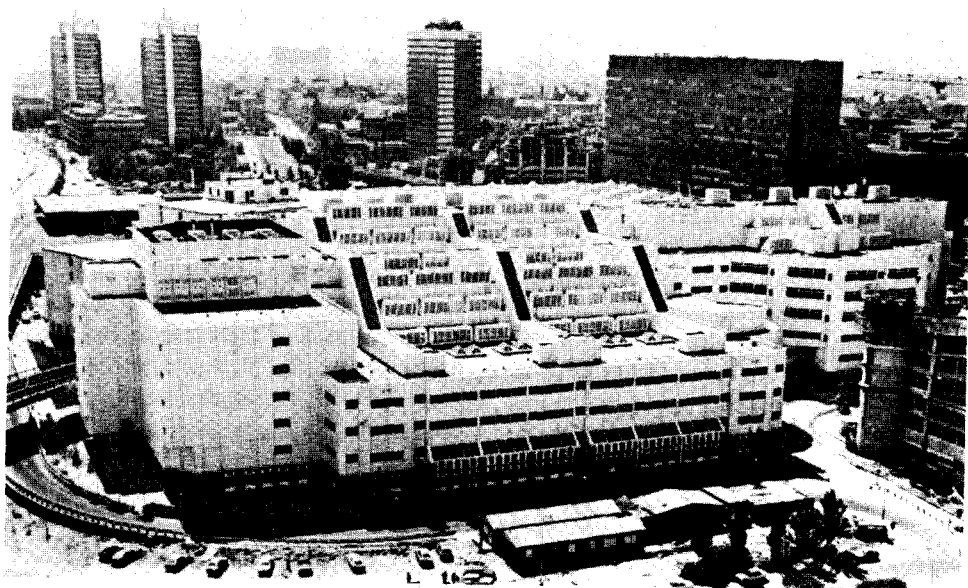
internacional. La FID és l'associació internacional dels professionals de la documentació.

Les seves cinc principals àrees de treball són:

- el plantejament de les bases teòriques i lingüístiques de la documentació,
- el processament tecnològic de la informació,
- l'educació i la formació dels especialistes i dels usuaris de la documentació,
- la creació de sistemes d'informació, de xarxes i de normatives documentals,
- les necessitats dels usuaris i de la documentació.

Organització

L'estructura de la Federació és: Assemblea General, Consell i Comitè Executiu. L'Assemblea General n'és l'òrgan superior i es reuneix cada dos anys. En aquestes reunions poden participar tots els membres i aportar-hi experiències i idees. El Consell es compon d'un president, tres vice-presidents, un tresorer, dotze consellers i un secretari general. El Comitè Executiu és format pels funcionaris i per la secretaria general.

Vista del complex de la Royal Library, on hi ha la seu de l'IFLA i de la FID.

La FID porta a terme els seus programes a través de Comissions Regionals i de Comitès. Les Comissions són: la FID/CLA, Comissió per a l'Amèrica Llatina; la FID/CAC, Comissió per a Àsia i Oceania; la FID/CAF, Comissió per a Àfrica. Cada comissió té els programes propis i una estructura de comitès.

Els comitès són:

1) La FID/CCC, Central Classification Committee. La CDU (Classificació Decimal Universal) és

una de les tasques principals que cal desenvolupar. Amb aquest objectiu s'han creat uns subcomitès internacionals, cadascun dels quals es dedica exclusivament a una matèria de la classificació. Es reuneixen periòdicament per comentar les propostes que fan i aconseguir el màxim rendiment de la CDU. Totes les actualitzacions es publiquen en l'anuari *Extensions and Corrections to the UDC*. La CDU es publica en més de vint llengües. Les edicions poden ser completes, abreujades i especialitzades.

- 2) La FID/CR, Classification Research: investigació en el camp de la classificació i de la indexació.
- 3) La FID/DT, Terminology of Information and Documentation: investigació dels mètodes i dels problemes de la terminologia documental.
- 4) La FID/ET, Education and Training: es dedica a estudiar els mètodes i els problemes de la documentació en l'etapa d'aprenentatge.
- 5) La FID/II, Information for Industry: reuneix els professionals per avaluar i analitzar les necessitats dels usuaris de la documentació de la indústria, i per intercanviar idees i mètodes.
- 6) La FID/IM, Infometrics: organitza unes trobades internacionals per avaluar els mètodes i els significats de l'aplicació de les matemàtiques en la documentació.
- 7) La FID/PD, Patent Information and Documentation: estudia la utilització de les patents en la documentació.
- 8) La FID/LD, Linguistics in Documentation: investiga els problemes de la documentació des del punt de vista lingüístic.
- 9) La FID/RI, Reserch on the Theoretical Basis of Information Science: desenvolupament de la

documentació i relació amb altres disciplines científiques.

- 10) Social Sciences Documentation: promou tots els serveis de la informació i la documentació en el camp de les ciències socials.

Tots els països i tots els membres associats poden participar en els Comitès i en els programes que més els interessin. Actualment la FID engloba uns 90 països i coopera amb 300 institucions i també amb organitzacions privades lligades a la documentació. La FID té rang consultiu en altres organitzacions internacionals, com la Unesco, l'ISO, la FAO, l'ICA, l'IFLA, etc.

Publicacions

Les principals publicacions de la Federació són:

- FID News Bulletin* (mensual)
- International Forum on Information and Documentation* (trimestral)
- Extensions and Corrections to the UDC* (annual)
- FID Directory* (bianual)

Les comissions «regionals» tenen les seves pròpies publicacions.

Gemma Renau i Pagès
Sílvia Sanz i Moix